

QVÆSTIO MEDICA

QVOD LIBETARIIS DISPUTATIONIBVS

MANE DISCVTIENDA IN SCHOLIS MEDICORVM.

DIE IOVIS I. FEBRVARII.

M. IOANNE MERLET, Doctore Medico, Moderatore.

An Semen dicitur?

726

ANIMA corporis causa, principiumque viventis, actus est solius organici, humanum omnium præstantissimum, eius dignum maiestate domicilium, haud potuit esse *ἐκ τῆς* carne, ossibus, elementis corruptibilibus, constructum. At ne simul cum Socrate periret homo, mirum adinuenit artificium natura, Sexum, quo in demortui animalis locum aliud nouum sufficeret. Quæ sexu distinguuntur, non ideo specie, sed membrorum genitalium structurâ, quorum varietas ad perfectorum animalium perennitatem necessaria, inutilis foret, nisi ipsi vim eximiam voluptatis effectricem natura inieisset, animæ verò ijs summum vtendi desiderium, quibus homo *καὶ τὸ πρῶτον*, sed pro dolor! non raro abutitur in sui perniciem. His persuasus vir obscænas mulieris partes attrahat, colit, semine fecundat. Isdem delusa mulier dolores, quos in primo coitu, sed grauiore in partu percipit, despiciit. Sol & homo generantne hominem? at certe mas & femina coeuntes animal generant; ab vtrôque manat principium effectuum, passium. Mas qui in alio generat semen tantum, nec totum; Femina quæ in se, sanguinem & semen ad generationem largitur.

VM plura ad generationem conferat mulier, falsò animal imperfectum monstrumve dicitur. Genitales partes à masculinis habet plusquam situ distinctas: ipsarum dispar numerus, varia figura, inæqualis magnitudo, diuersus vsus. Fabulas narrant qui feminas in mares immutato sexu transijisse dicunt; malè vterum scroto similem fingunt: hoc si quidem multis membranis componitur, intra quas testes (corde haud inferiores) reconduntur; ille membranis non contextus varijs est corpus membranofum, cellulis non distinctis, cuius lateribus accumbunt extrinsecus testes, mulierem ad proles futurâ semen tribuere testantes. Vtriusque parentis semen ad procreationem necessarium est, à sanis sanum, à morbois morbosum, fecundum fecedit, à muliere masculineum, à viro aliquando femineum, non ex reliquijs alimenti vltimi partis cuiusvis, sed ex sanguine, qualis in vena caua ad omniû partium nutritionem continetur. Hunc per venas ad sui alimoniam testes attrahunt, sed copiosorem, itaut quod ipsis inutile & superfluum est ad speciei conseruationem sit vtile & *ἐκ τῆς*.

EMEN non est pars viuens, nec *σπέρμα* partis alieuius, sed humor albus spumeus ex sanguinis & spirituum permixtione in testibus genitus ad animalis generationem. Excrementum est conformationis expers, sicut nutritionis quæ solius est *ἐκ τῆς*: si semen *ἐκ τῆς* emissum (an simul? parum refert) intra vterum remaneat, expectanda conceptio, quæ actio est vteri, non qua semen comprehendit ac retinet, sed vires in ipso delitescentes ad agendum promouet. Ambæ genituræ vtero conclusæ, huius osculo ocluso; (quod si tempore prægnationis dehiscat, periculum est ne superfœtatio contingat vel *ἀμβλασις*) inter se primum miscentur, ex ijsque fit vnum semen, hoc vterus complectitur, suo calore fouet, spiritum & calorem *ἀλλοιῶς* & *ἐκ τῆς* instrumenta conseruat: qui femini calor inest proprio loci calore adiutus semen alterat, crassius efficit; spiritus ex eo partes delineat, domicilium animæ extrinsecus venturæ apparat.

ON prius animal est quod vtero geritur, quam natum sit animam haud à parentibus deciduam; nec prius planta quam animal, animal quam homo fuit. Bruta animal gignunt, animam à femine educunt; at homo generat hominem, dispositionibus materiam quam contulit adornans ad animam Dei præpotentis creantis opus excipiendam. Hanc tertio die in femine reperi piaculum asserere, cuius tunc est indigesta moles; ne quidem septimo die corpus habet quæcunque habere debet. Primo tempore *τὸ πρῶτον* adhuc feminis idea apparet, semineque est, quod spiritu distentum membrana obvallatur: hæc ex illius portione viscida, calore vteri potissimum tenuis, sed fortis efformatur, per eam spiritum attrahit *τὸ πρῶτον*, spiritui distendenti cedit, huiusque dissipationem impedit, qui in medium feminis se recipiens aduentante aere recreatur, & huc illuc per semen discurrens tribus ampullis vestigia hepatis, cordis, cerebri & filamentis rudimenta reliquarum partium distinguunt.

ANGVIS alterum generationis nostræ principium, à femine allechtus sensim intra vterum illabitur; ex quo generantur carnes: vbi verò substantia eius quod in vtero est non feminis amplius, sed carnis ideam refert *ἡμῶν* dicitur: *ἡμῶν* verò dum trium principiorum conformatio *ἡμῶν* conspicitur, & aliarum partium quædam *ομοιογραφία*. Demum, quo tempore brachia, crura, & cæteræ partes *διεσπασίαι*, anima infunditur, fitque *παιδίον*. Nec deinceps quæ in semine & fœtu erant vicariæ facultates animæ, agunt, sed ipsamet anima principium facultatum omnium: quæ in principibus maximè partibus elucet: & primum in hepate, huius namque actio apprimè necessaria puero intra vterum. Is alimentum per os assumens sanguine materno per umbilicum attrahito nutritur, qui prius elaboratur in proprio hepate, non vterino. At cor illius, haud primum viuens, nec facultatum omnium principium, feriatur, donec in lucem fuerit editus: non item cerebrum, cuius beneficio motum habet ac sensum. Iam perfectus & absolutus è claustris maternis exire optat, tentat, vt liberiore gaudeat aëre, non alimento copiosiore; Satis enim erat ex matre nutrimentum, cum ad *ἀπορροίας* vsque, illi sæpe sufficit lac mammarum excrementum, vt Semen testium.

Ergo Semen dicitur.

172

Proponcbat Lutetiæ NICOLAVS LANGLOYS Parisinus, A. R. S. H. M. DC. XXIX.

DOMINI DOCTORES DISPUTAVRI.

M. Dionysius Allain.
M. Lazarus Pena,
M. Iacobus Cousinot M. & P. R.

M. Petrus Beauvaine.
M. Ioannes Texier.
M. Robertus Tullioe

M. Carolus le Clercq.
M. Ioannes Bourgeois.
M. Mauritius de Monfroeil.

